

משם ולהיחלש ע"י שם זה של אלהים דיווין וזהו מלת ונקמה לזמן
ניקוי ומדיד יהיו בין עינין סדר השמות האלו ובפרט בעת
שתפסוק בצורה הכוזב המיד במחשבתך אם תראה שהיחס
מתגבר בך ובפרט אם האדם עושה ת"י ש"ז לבטלה שהוא ת"י
טיפוס נילוטת הקדושה שנשפטו ונחשבו בקליפות כי אז החיטוי
מתגבר באדם מאד:

עוד יחד ב' על הג' וז"ל תיקון אחר כתבנו למי שמתגבר בו
היחס ובפרט בעת שפוסק בצורה שיכון בטור חסד
לאנשים לשם ארזי ואלהים שגיהם מתחילי' באלף וזהו לאנפי'. גם
יטין שגיהם עולים בחשבון לאנפים ודע כי מי שהוא משרש
קין לר"ך שיכון שם אלהים הנו' במילוי אלפין שהוא בני' אר"ן
כזה אלף למד הא יוד מס. וסוד הענין הוא לפי שקין הביא מנחה
ודע ששמן שמכחיש את הארץ כמבואר אללנו במקומו וגרם שהמל'
הנק' ארץ תחזור להיות יבשה ולכן נתקלל נע ונד תהיה בארץ.
והנה המלכות בהיותה נק' ארץ יש בה שם אלהים דמילוי אלפין
העולה בני' ארץ ולכן חזוין המיד כל היום בשם סוה שעול' ארץ
ותכין לתקן פנס קין שהחזירה יבשה ע"י הפשטן ואתה מתקנה
ע"י השם הנו' ונעשית ארץ. ודע כי כל החיטוים נדבוקין בקלי'
הדע שדבוק בקין וטולס רול' וחושקים לאחוז ולינק מן אות אלף
שכמילוי ההא של אלהים דמילוי אלפין הנו' ואינן יכולין להשיגה:

עוד יחד ג' והוא בעשרת י"ת א"ל ה"ר משה גאלאנטי ששם
מחול' שאם האדם יתענה בו' ימים שבין ר"ה ליו"ה"כ ויעש'
בהם תשובה גמורה כל יום מהם מכפר על כל השטות שחטא
כל ימיו ביום שכיולא בו. כיוד הרי שחל יום א' של ז' ימי תשובה
הנו' ביום א' של השבוע והתענה בו ועשה תשובה בו הנה הוא
מכפר על כל עבירות שעשה האיש ההוא בכל ימיו ביום א' שכל
שבוע מכל ימי חייו. ואם התענה ועשה תשובה בכל ז' הימים ההם
יתכפרו לו כל עוונותיו שעשה כל ימיו:

גם נלפ"ד אני חיים כי גם אני שמעתי מחול' כי העושים ד'
פעמים בכל שנה ג' ימים רשעים הם ולילויהם זהו קודם
ר"ה וקודם יו"ה"כ וקודם עשרה בטבת וקודם י"ז בתמוז אף אם
לא עשה רק פ"א בשנה בכל ימיו יספיק ואין לר"ך לעשותה בכל
שנה ושנה. אבל אינו מספיק רק לבטל מעליו מה שנגזר עליו לבא
בשנה"ז לסיבת עוונותיו אבל עונש עוה"ב אינו נמחל בזה:
מה שכתוב בס' השו"ב שחזר הרב ר' אליעזר מגרמיוז ז"ל
הנק' מורה חסידים המתענה ג"פ בכל שנה בד' זמני התקופות
ג"י רשעים בכל פעם מהם מתכפרים כל עוונותיו בך הוא האמת
אמנם דברים אלו לריכס ביאור והוא כי אין זה מספיק רק למחול
ולכפר להעביר מעליו היסורים שהם עמידים לבא עליו בשנה"ז
לסיבת עוונותיו אבל עיקר עונש עוונותיו והוא מה שעתיד ליענש
בגיהנם אחר פטירתו אין זה נמחל ע"י התעניות הנו' אמנם לר"ך
לת' אחרים כאשר ביארנו בספרינו אלה'.

דרוש א' כו"ל (א) בענין ר"ה. הנה טודע כי ביום ר"ה
הא' נברא אדה"ר ויום ר"ה של
בריאת העולם היה ביום ו' כנודע (ב) והנה אם אדה"ר היה נמנע
מן הזוג ביום ההוא וגם מן החטא (ג) והיה מתחנן עד ליל שבת (ד)
היו כל העולמות כהקסם כמבואר ענין זה בדרושינו אללנו בחטא
אדה"ר אבל יפן חטא בעת הגשם טוא ואשמו והגשם בא על חוה והטיל
בם זרמי קודם שנזדווגו אדם וחוה ומחמת קן ילאו קין והבל
אחר הזוג דאדם וחוה מעורבים טו"ר מפני הזוהמא שקדם
הגשם להטיל בחוה כנראה מדברי רז"ל ומקלט מחמרי הזוהר
אע"פ שיש מחמרי הזוהר אחרים דמשמע שבתח' היו אדם וחוה
פסוקים כשמש' וראה אותם הגשם ונחלוה להם ואח"כ הטיל
הזוהמא בחוה עכ"ז הסברא טטה כדברי המחמרים הג"ל. ולפי שחטא
ואכל מעץ הדעת טו"ר עבירה גוררת עבירה וגרמה לו להזדווג

ביום הו' עם אשמו שעדיין היה חול ולא הסתיין עד ליל שבת
שהוא קדש וז"ס אכילה עין הדעת (ה) טו"ר כי דעת הוא מלאך אונ
כמו ידע אדם את חוה אשמו ואיש לא ידעה וכאלה רבים. והנה
מה שגרם אדה"ר ע"י חטאו שנזדווג ביום החול (ו) הוא כי הנה
יום ר"ה הוא דינא קשיא כנודע ואם היה מתחנן עד ליל שבת
הוא דינא רפיא והיה הזוג ההוא כתיקונו והיו זין מזדווגים
בזמנו יום שבת בנחי' פני' בפנים אבל ע"י שאדה"ר שקדים זוגו
ביום החול שאז היה יום ר"ס דינא קשיא ותיקוף לכן גרם אל זין
שיחמרו זוגם עד יום ח' עלתה כדי שבהמשך הימים אשר יבטיח
יתמקו הדינין הקשים אשר בו ובטו' כנו' בפי פנחס בתחילת'
כי ר"ה הוא בחי' שמאלו תחת לראשי עד יו"ה"כ ויו"ה"כ האירו
ונתמקו הדינים ההם ע"י אימא עילאה ובתה הסופת הוא בחי'
וימנו תחבקי וביום ח' עלתה אז הוא זוג ממש ואילו הם פשטן
של דברים:

ורצוני להרחיב פביאור בזה הענין. דע כי בחי' כל החדשים
הם במלכות אבל נחלקים לב' בחי' הא' הוא בהיפוס
מלך עלמה והב' הוא מלך הזכר וכמ"ס בע"ה. ודע כי כל החדשים
נק' ראשי חדשים לפי שכולם הם בחי' ראש כמ"ס:

ונתחיל בו' חדשי הקצין כי הם בטוב' והתחלת מניסן כי
לכן כל חדש וחדש יש בו מספר ימים רבים ששה ל'
יום בכל חדש לבורות כי הם בחי' ראשים שכל ראש מהם כולל
בחי' ימים רבים והנה ניסן הוא גולגולת הנקבה. אייר וסיון תרין
אודינין דילה תמוז ואב תרין עיינין דילה. ולכן נחבר הבית בב'
חדשים אלו כבוד עיני עיני יודעה מים כי הם תרין עיינין כחות
הדין וכבר נתבאר אללנו בהקדמת ביאור אדרת האזינו כי
העינים הם נלח והוד ולכן נחבר הבית עיקר מורכבו בחדש
אב שהוא עין שמאל שהוא הוד כבוד כל היום דוה שהוא היסוד
איתות הוד. אלול הוא בחומס. והנה נשאר בחי' הפס שלה
שאין לו רמז בחדשים. והנה גם ו' חדשי החורף הם כדבורא
(ז) ע"ד הזה. חשרי הוא גולגולת הזכר. חשוון וכסליו תרין אודינין.
טבת זשכט תרין עיינין. אדר הוא החומס נשאר הפס של הזכר
שאין לו רמז בחדשים. ולסיבה זו נלמנו בסנהדרין לקדש את
החדש מזה עשה ויולאו הדבר מפיסם ויאלמו מקודש מקודש
וכמ"ס הכתוב אשר תקראו אדם במופדם אדם כתיב כי לבינה שבת'
הפה של הזכר והנקבה אין לו רמז בחדשי השנה לר"ך לרמזו
אוהו ע"י הסנהדרין המקדשין אותם בפיסם. וכזה תבין עשם
נכון למה אין מעברין את השנה אלף החדש האחרון לו' חדשי החורף
ולמה אין מעברים את אלול שהוא כסוף חדשי הקצין. גם תבין עשם
למה עשה חזקיה שעיבר ניסן בניסן ולמה לא הודו לו. אבל
הטעם טוא לפי שאדר הוא החדש הזכר וחסר ממנו בחי' הפה
ולכן נשלים כמה שמעברין החדש ההוא האחרון הסמוך אל בחי'
הפה הזכר וכאדר הב' נשלים בחי' הפה שלו אבל ניסן הוא מן
השנה האחרת הבאה. ועוד כי ניסן הוא מחדשי הנקבה ואין בו
שלוש לבחי' הפה של הזכר. (ח) ודע כי פ"א שמעתי ממורי (א)
ז"ל דרוש אחר בענין זה ואשפ"י שנראין היסוד ממ"ס למעלה
עכ"ז הדברים הולכים אל מקום אחד למי שיסביר' וזה עניינו
דע כי חשבון השנים מתחילין מפסרי' ומשבון החדשים מניסן
כנו' בחס' ר"ה. והענין הוא כי ו' חדשי החורף מחשבי ועד
אדר הם טוד ו"ק פת"ם מחסר ועד יסוד שנו"א ולכן הם כבוד
שנה ולא כבוד חדש ואחר חדש אדר שהוא היסוד של
ז"א כנו' אז למטה ממנו מחחי' בנין הנקבה מלכות ועשה
קלוותיה הם ו' חדשי הקצין מניסן ועד אלול וגמלא כפ"ז כי חדש
אב הוא כבוד של הנקבה ונהפך לדוה ולכן נחבר בו ב"ה ט):

וביארם (ח) פ"ה ר"ה ע"ד ענין (ב) פ"י נחתי' המניסן ימות הלבנה ר"ה חב"י. אבל לראשון דמעשה בראשיה היה ביום אז והוא בחי'
הימים. ש"ס פנין כנביות וביאורים עלי בש"ה בשער שבת הכלים פ"ה אות ו' שהעתיקו מהקדמת הסידור בכוונת ר"ה סוכר שר אלו
ז"ל י"פ הסדר של בריאת העולמות. (ג) פ"י אכילה עין הדעת (ד) פ"י להזדווג (ה) אכילת דוד. ח"ך כדי דיובר כתב היסוד שחלפה כתב שאלילת עין הדעת
קוב ועד הוי מילתא באשכא נפשא והזוג הוי עבירה אחרת וחס"כ כתב שזוא טוד אכילה עין הדעת טוב ודע נראה שהכל אחר. ונראה לפ"ז שכוונת הרב לומר
ששולם ב' עבירות היו אלא שזכר כחבוט שיהיה בלשון אכילה עין הדעת טוב ודע שהכל אכילה עין הדעת טוב ודע שהכל אכילה עין הדעת טוב ודע
שכל ולפיכך לא כתב החזו"ה הזוג בחול כי אם אכילה וים רמז הזוג. וכן מדוקדק כדברי הפ"ס סנהדרין ל"ח ע"כ וז"ל שמינית שלו למטה טיים ורדו פרפשה
תחמיית נטוה שלל לאכל מן האילן פ"כ. וכן נראה מדברי הרב שכתב כאן היה נמנע מהזדווג וגם מן החטא. וגם לקמן כתב שז"ל חסידים אלו וקשה שזוא
שכב שעבדה של אכילה פ"ה טוב ודע גירס עבירה של הזוג כחול וכש"ה הביא היסוד ששמיני טודווג וכשמינית נטוה על האילן. וא"ש (ז) פ"י לא נבטת
כי ר"ה נקרא י"ם וז"ל (ז) פ"ין ח"ה דפ"ז פ"כ ודקט"ג פ"א (ח) פ"ין תי"ח דקט"ג פ"א (ט) א"ש זה טוד והידי נהפך עלי למחמת שיהא הסוד:

ספר נהר שלום

כ' ח'ל רע כי כל החודשים הם במל' אצל נחלקים לב' כפי
הא' הוא נהייתה חלד פלגים וכו' הוא מגד הזכר ס' וכן
חלקם במחוק ומראה שז' דו' חדשי הקיץ הם בטק' והסתלקם
מחצן וז' חדשי החורף הם נדושרא והסתלקם מחצרי וא"כ
לדיך להבין אם כל החודשים הם במל' מה פי' דבר וטק'
שכתב . ושוד שז' אח"ך בדרוש אחר ששמע ממר"ל וז"ל רע כי
השבון הגנים מתחיל מתשרי והשבון החדשים פניסן והפנין
כי גשה חדשי החורף מתשרי ועד אדר סס ו"ק ד"א ולכן
סס בסוד שנה ולא בסוד חודשים ומניסן עד אלול סס ו"ק
דטק' יפ"ט :

ודנה יתן ממה של"ל שהוא סיפק ממ"ט לפיל שכתב דכל
החדשים הם במל' וכן בסוד חדשי החורף הם בז"א
והם בסוד שנה ולא בסוד חודש . עוד ל"ל במ"ט כהן
שמתשרי ועד אדר הם בסוד שנה ומניסן ועד אלול סס
בסוד חודש נמלא דהשנה אין בה כ"א ו' חדשים וכן בחדשי
הלבנה אין בו כ"א ו' חדשים והלא טרע כי חדשי הלבנה
הם י"ב ובז"א חדשי הגנה הם י"ב ואין חילוק אלא שזה
מתחיל מתשרי וזה מתחיל מניסן :

וכתב עוד שאר הוא חומס הדבר וכן אלול הוא חמס
הטק' וחמס הפה של הדבר וטק' ולכן נלסון
הסנהדרין לקדש את החדש כפי יפ"ט ול"ל דלס קידוש זה
הוא לתשלוס הפה של הדבר וטק' למה היו מקדשין בכל
חודש סיה די שיקדשו באדר ובאלול :

וכתב עוד ובז"א טעם נסן למה אין מעברין את הגנה
אלא בחדש אדר האחרון לשנה חדשי החורף ולמה
אין מעברין את אלול בסוף ו' חדשי הקיץ יפ"ט ול"ל דלס
גלסם בח' הפה על די קידוש החדש למה לדיך חדש הפיטור
לבו' הפה :

ועוד דלגבי קידוש החדש כתב גלזה לדיך קידוש בכל
חודש כדי להשלים בח' הפה הדטרא ולמה לל
סיקמו חודש אחר לסוף אלול כדי להשלים פה של טק'
ומתשמעות דברי רבנן ז"ל נראה דהקפס קושית זו שכתב
ולמה אינם מעברים אלול ס' דלס סיוס הקושית הנ"ל
לכסוד למה אינם מעברים את הגנה אלא בחדש אדר ולא
באלול ס' ומדכתב ולמה אינם מעברים את אלול משמע
דכוננו הוא להקשות שהיה לסס לתקן חודש אחר באלול כדי
להשלים פה של הטק' ולס קד הוא טונטו לא מליט שז'
פ"י כלום . ושוד במ"ט ובז"א טעם נסן ס' אדיך יובן פמ"ט
לפיל מזה :

וכתב עוד כי כל החודשים נק' ראשי חודשים לפי שטלס
הם בח' ראש כמו שנכתב לכן כל חודש וחדש יש
בו מספר ל' יום להורות כי סס בח' ראשים ול"ל ללחה
פנין הביא זה ושוד דלמה הם ל' ולא עשרים ולא עשרה :

וכתב עוד דכו' חדשי סס בז' בח' שנראש והם נלגלתא
ומרקן לודנין וב' פייזין וחומס וחמס בח' הפה
ומשמע דמטעם זה נק' כל ראשי חודשים וא"כ ל"ל דכו'
בחי' אלט שמנה אינם ז' ונלגלתא כמ"ט בפ"ח בשפיר אל"א
וכמו שיראה המעיין :

ועוד ל"ל אדיך יחיישב אלט הנ' שמוטפת דכאן כתב שז'
חודשים סס בז' בח' שנראש ושמוטפת אחרת כסב
שהם בז"ק ס' יפ"ט :

וכדי להבין כ"א נקדים מה שטרע שיש ימות החמה וימות
הלבנה והנה ימות החמה הם שס"ה ימים שהם י"ב
חדשים מלאים כל חודש מל' יום וימות הלבנה הם שצ"ד
ימים שהם י"ב חודשים חסרים כל חודש סכ"ט יום ותצי
ובהנה חודש הפיטור הוא להשלים חודשי הלבנה עם חדשי החמה :
ונם טרע דחמה ולבנה הם ז"ל נס טרע דשנים סס בז"א
ומחודשים הם נמק' כמ"ט כרז"ל סכא נס טרע דשנים
מתחילין

הנהרות וביאורים (ב) זכ"ס דף פ"ח סוף ר"ט ומסכת פסחים (ג) פ"ט ט"ז דף פ"ט : (ד) שם פ"ח כ"ז : (ה) שם פ"ח ו"א :

יחנן שמיז הראשונים סיה לדיך ולכסוף תפס סנה מס
פסס סס ימיז האחרונים ולזה בא רבי אלפז בן הורדייא
ססיה פגוס בכל ימיו הראשונים וכסוף ימיו פשה תשובה
ונמלא שיש כאן ימים שלימים מחוקקים וימים שלמים וקולקלים
ואנה לד הרע שבמים אלו נפל יחנן ולד הסוד שבמים
האלו נפל ראב"ד וכמ"ט בפ' יגמור נא רע רשעים וחסונ
לדיך ובפ' אם רעב שונאך כו' פכ"ל (א) וקשה אדיך לא
לקמו הקב"ה ליוחנן קודם שחטא כמו שפשה לחנוך ולכיוולא
בו שקד הוא דרס על הקב"ה כמ"ט בזהר פ"ט ויהאלך
חטך וגו' לו למה לא פשה לחנוך כמו שפשה ליוחנן ולא ליקח
לוחו ויטן חתילה ימיו הפוכים למי שפשה תשובה בסוף ימיו
ואשכח גלזה כיון שהפ"ה באחריו ים הגל אשר נעשה על הארץ
אשר ים לדיקים אשר מניע אליהם כמפשה הרשעים כגון יחנן
כה"ג יש רשעים שמניע להם כמפשה הדיקים כגון רבי אלפז
בן הורדייא פ"ה כ"ל נס בזה יובן פ' ים משפער ואין כל
כגון ר"א ממחרשש והן רב כגון יוחנן כ"ז :

ענין ס"ב וגלות מלרים שחזר ז"א בח' פיטור א' פין כמט"ט
ש"ה ח"א פס"י ופ"י :

מה שאסור ליטן שלום לחברו קודם שיספיל סייז חקא
בקול רס פי' נווהר ח"ב דרכ"ז פ"ב שדייק מן
סמסוק שאמר מנרך רשהו בקול גדול דוקא ופ"ט ספסס
ומנך שהשלום שלו יברכט ברכה שלימה ברוב פח ושלוס
ימים תלקטו בחורטו חודש **חיים אמת ושלום :**
אמר הגפיר כחם על הגייר שלא להגיחו חלק ראשי
להפסיק בכאן דף א' שנמלא כחם מכתבי הקדש
של הרב החסיד זי"א ח"ל :

גודע כי סורה שנכתב סיה בז"א דלילתו ושורה שנפ"ט
בכל פרטיה סיה בטוקבא דז"א דלגי' ובמ"א כתוב
כי מקרא בפשיה ומשנה בייליה והלמוד בבריאה וקבלה
באליות א"כ מוכרח סיה כי מקרא סיה בפשי' דז"א דלגי'
ר"ל בפרטוף החיטון דז"א הנק' פשי' וקבלה והלמוד ומשנה
סס בלגי' בריאה ילירה דטק' שהם פרטפי לז"א ח"א דטק'
ח"א דלילתו וטרע כי ז"א ים לו (ב) ג' פרטפים והפרטוף
ספנימי סיה כלול מתב"ד תצ"ח כה"י והוא כל שיטור אורך
קומת ז"א והפרטוף האמנטי סיה כלול מתב"ח כה"י בלבד
ולכן מלביב לפרטוף הפנימי מתב"ח והוא שיטור תצ"ח כה"י
דז"א בגדלות והסתלתו מן הגרון ופרטוף החיטון סיה כלול
מנה"י בלבד ולכן סיה מלביב לפרטוף האמנטי מהחמה סבו
שהוא כה"י והוא שיטור כה"י ח"א בגדלות והסתלתו מהחמה
ובמ"א (א) כתוב כי ים בז"א ג' פרט' כנוכר והם מלביבים
וז"א בשהו ושלשסם שיש בקומתם א"כ מוכרח סיה כי ים
בז"א שלשה פרטופים חיטון והלמטי ופרמי ונק' בי"ע ח"א
וכל אחד כלול מנ' פרטופים שהם בי"ע והג' פרטופים דעשיה
וכן דילירה ודבריהם סס פ"ר הנזכר כי הפשיה שנהם מתחלת
מהחמה והילירה שנהם מהגרן ובריאה מהכתר אמנם בי"ע
דפשי' מלביב לפי"ע דיליר' ובי"ע דילירה לבי"ע דבריא' והם שיש
בקומתם (ד) נמלא כי המקרא שהו בנתנה"י דעשיה ח"א
סס סיה כל קומת פרטוף פשיה דעשי' כי הכתר דפרטוף חיטון
דחינו' סיה ח"ה דכללות פשיה שהו פרטוף חיטון ססלל
וחח"ן ובג"ה דפרטוף חיטון דחיטון סיה דכללות פשי' דח"ה
דפרט' חיטון דחיטון סיה היסוד דכללות פשיה ח"א וכן סיה
בטק' ח"א כי ים ג' כלים טללים שהם בי"ע דטוקבא וז"א כלול
מנ' כלים פ"ז :

זה הלשון כצאתי בכ"י מדרב דברי שלום דיעא
ושייך דדרוש א' דריה

מה שנלפ"ד לפרס כסונת רכב ז"ל במ"ט בדרוש א' דריה
סיה דחמי' נוקקת כמה וקוקים בדכריו דכמתלת דכריו

והב' הוא מלך הדבר הוא על מ"ה וב"ן דב"ן שהיא טק' וכפ"י נמלא דמחשבי עד ארר הם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן והוא הוא ז"ל הכלל מדבר וטק' ומניסן עד אלול הם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן והיא טק' הכללה מדבר וטק' :

ורנה

מ"ש הרז"ל וכל החדשים הם נחי ראש ולכן כל חדש וחדש יש בו מהפך ל' יום ט' השעם שהם ל' יום הסנה יען דכל ראש הוא כללות כח"ב ואין אט מופס הדעם יען שהדעת הוא תולדת חו"ב ואיט ספי' כפ"ע ולכן אט אומרים כח"ב והנה כ"א מאלו הכח"ב סלל י"ם כיון שכל א' הוא ראש כפ"ע סמ"ש כשער א"א וא"כ נמלא שהם ל' ספי' ולכן כל חדש שהוא כללות ראש א' כולל ל' יום כל זה הוא בחדשי החמה שהם מלאים אבל בחדשי הלגנה שהם חסרים נמלא שחבר יום לכל חדש וא"כ נמלא שחבר וחכמה דכל חדש כולל כל א' מעשר ובינה דכל חדש כלולה מס"ם וחבר ממנה בתי' המל' והה המל' היה נתקן פ"י קידוש החדש כפה של הסגדרין יען דפה הוא מל'. ומ"ש הרב דאלו החדשים הם בו בתי' של הראש ומפעם זה נק' ראשים יען דכולם הם רמחים בראש לפ"ד דהסנה הוא דבתי' א"ש נק' ראשים יען דפ"י מחנהג כל הגוף דהייס הגלגלם שהא בתי' המוח אשר בו מתלכט הגמחה וכן האוצים חוש השמט וכן העינים חוש הראות וכן החפס חוש הריח וכן הפה חוש הדבור ופ"י כחות אלו יטל הגוף לפשות פשוטיותיו ומ"ש בשמועה אחרת היפך מזה שהם ו"ק בו סבר כחב דהכל הולך למקום אחד והכוונה שהו"ק הם הפנפים של ראשים אלו ומ"ש שבשעה חדשים חסר בתי' הפה בו כחב חסר בתי' המלכות בו"ק כמ"ש בשמועה אחרת דכיון שחבר בשורת קד חסר כענפים והנה בתי' ז נעשה פ"י חדש הפיבור ולכן אט מעבירים באדר יען שהוא סוף חדשי הטק' שהם מ"ה וב"ן דב"ן ואעפ"י שכבר השלמנו בכל חדש בתי' הפה איט אלא דרך רמו מ"מ חדש הטק' חסרים ולכן אט מעלימים בכל ג' שנים חדש אחד כדי שפ"י ישלמו ימי הלגנה עם ימי החמה ופ"י נעמי' חדשי הלגנה י"ג חדשים חסרים ופ"י נאלם בתי' פה של הכללות של מ"ה וב"ן דב"ן ומ"מ ל"ל דבחדשי הו"א שחס י"ב מלאים א"כ נמלא דחבר מהם בתי' הפה ומל' והייס לריך לפשות אוחס י"ג חדשים מלאים כדי להשלים פה של ז"ל שהוא כללות מ"ה וב"ן דמ"ה אלא יוכן סמ"ש הרז"ל כע"ח שכ"ו פ"א חו"ל ז"ל אין בו רק ס"ם והכשירית היא פרט' הטק' והוא איט רק ס"ם יע"ש וכ"כ ש"ל פ"ג ח"ל כי הו"א אין בו רק ס"ם והמל' משלימתו לפשר אחנס המל' שהוא טק' דו"א יש בה י"ם כי יש בה מל' שנמל' יע"ש ולכן בחדשי הו"א אין אט לריכס חדש כדי להשלים בתי' פה והמל' דהטק' עלמה השלימתו לבתי' פה ומל' אבל בחדשי הגוף יש לה פה ומל' כפ"ע ולכן אט לריכס חדש א' להשלים בתי' פה ומל' שלה והו משלפ"ד והקב"ה יאר פייסם בתורתו ארי"ד פכ"ל :

מחשילין מחשבי והחדשים מניסן כמ"ש הרז"ל הכא . וא"כ נמלא בו"א שהוא חמה יש לו י"ב חדש מלאים ומחשילין מחשבי כבתי' שנים וטק' שהיא לבנה יש יב"ח ומחתי' מניסן כבתי' חדשים וחדש הפיבור הוא להשלים חדשי הטק' עם חדשי הו"א ולכן אין מעבדין אלא באדר דער אדר נשלמו חדשי הטק' ומעבדין חדש אחד כדי להשלים' ומפעם זה אין מעבדין בניסן כמו שרנה חזקיהו דניסן הוא שנה אחרת כמ"ש הרז"ל ומניסן אט מחתי' לפשות חשבון חדש . וגם מטעם זה אין מעבדין בחלול יען דעדיין לא נשלמו חדשי הגוף' כ"א עד אדר וכדי להבין מה בתי' הם אלו של ז"ל שכתב הרז"ל נקדים מ"ש הרב מר זקני :

שר שלום

ולה"ה בליקוטיו ח"ל כתב הרז"ל בדרושי ר"ה ובספר הסוטה יען בדרושי ר"ה בביאור ענין חסרון ומלוי הלגנה כי י"ב חדשי הגנה הם כנגד י"ב לירופי הו"ה וי"ב לירופי ארני' והם ו"ק שהם ששה מלכיס דו"א ו"ק שהם ו' מלכיס דטוק' ובו' חדשי החורף נתקנים ו"ק דו"א והם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן הנק' דטרא כערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ובו' חדשי הקיץ נתקנים ו"ק דטק' וחס ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ונק' טק' כערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן עכ"ל האריך לפניינו :

ופי

ובריו דטוע דמ"ה וב"ן הם א"ן והנה בזמן המלכיס ילאו מ"ה וב"ן דב"ן. מ"ה דב"ן ו"א,ב"ן דב"ן טק'. ואירע בהם מקרה המלכיס בין בו"א ובין בטק'. ובזמן התיקון ילאו מ"ה וב"ן דמ"ה, שהם ז"ל דמ"ה, וסיקנו למ"ה וב"ן דב"ן. שהם ז"ל דב"ן, דהייט מ"ה דמ"ה תיקן למ"ה דב"ן. ומ"ה דב"ן אעפ"י שהוא דכורא. נעשה טק' יען שהוא מב"ן כערך מ"ה דמ"ה שהוא ממ"ה ונתחברו שניהם יחד ונעשה פרט' ז"ל כלול ממ"ה דמ"ה וממ"ה דב"ן והם דבר וטוק' סטו. וכן טק' ב"ן דמ"ה סיקן לב"ן דב"ן. וב"ן דמ"ה, אעפ"י שהיא טק', נעשה דכורא, יען שהוא סמ"ה כערך ב"ן דב"ן שהוא מב"ן ונתחברו יחד ונעשו פרטוק דטק' כלולה מב"ן דפ"ה ומב"ן דב"ן, והם דבר וטוק' שנה, א"כ נמלא דו"א הכלול ממ"ה דמ"ה וממ"ה דב"ן נק' דטרא כערך הטק' הכלולה מב"ן דמ"ה ומב"ן דב"ן, אבל האמת הוא שמ"ה וב"ן דמ"ה הוא דטרא והראים שנעשה דטרא חו"ן ומ"ה וב"ן דב"ן. הוא נוק' והראי' שנעשה טק' דו"א **דו"ן**

מערת

נמלא דמ"ה וב"ן דמ"ה שהוא ז"ל הם יב"ח כשנה והם מחתי' מחשבי דהייט ו"ק דמ"ה דמ"ה הם מחשבי עד אדר ו"ק דב"ן דמ"ה הם מניסן עד אלול ואלו הם ימות החמה שהם יב"ח מלאים שהם שס"ה ימים . וכן מ"ה וב"ן דב"ן שהוא טק' הם ג"כ יב"ח והם מחשילין מניסן דהייט ו"ק דב"ן דב"ן הם מניסן עד אלול ו"ק פ"ה דב"ן הם מחשבי עד אדר ואלו הם ימות הלגנה שהם יב"ח חסרים שהם שג"ד ימים חמ"ש הרז"ל דחדשים הם נמל' מתקנים לב' בתי' הא' הוא כהזמה מלך עלמה

**פירוש על הקדמת רחובות הנהר
בס' נהר שלום**

נקודות שלימה מכל חלקי הנקודת הסיא שהיא מרי גר"ה ממש שחס פ"י וז"א וז"א חו"ן נמלא שהם ה נקודות שלימות ר"ל שכיח ואחד כללות הפיר ושפוט וזוה אין להקשות ממש ר"גו כע"ח ש"ל ספי' כענין חילוק שבין נקודה שהיא עשית שנקשרה לנקשרה אשר היא כ"ל"ה מחנניע וכן לפיר אשר הוא קשר י"ש אשר כ"א כנ"ל מחנניע יע"ש ואך קירח כחן נקודות נעם נקודות חיל"ש אלו-

דציה (ד"א) וידוע כי ה נקודות ילאו [יעה שים פ"ו] מערים דחיק וכולם ילאו שלימים נאוסן שכיח ואחד סלל הים פ"י ח"א ובר דפ דקורא אוחס ה נקודות להיחסם שילאו נקוד נקודות ר"ל כנ"ח נקודות מלכות דב"ן נקוד נקנה חסונג נכר כתי כע"ח שיה פ"ג ונעם הנקודות דב"ן ד"ח כל פרט' ובר [דד"ן פ"ג] וקירח אוחס כפירוחס ה פרטפים להיחס כ"א מחמשה

ע"ז ע"א) סוד הקפה לסוכות

הנה כונת הקפה ליום א' להמשיך לרחל מקיף לזה וביום ב' מקיף יעקב יום ג' מקיף ז'א. יום ד' מקיף חבונה. יום ה' מקיף בינה. יום ו' מקיף י"א. וביום ז' יום ה"ר ממשיכין לה מקיף אבא ואחרי שהוא בא מכת עתיקא כולל השפעותיו ומחלק לכולם שפע באופן זה. הקפה א' מעתיקא לאבא נקודת מקיף לזה מע"א מעתיקא ואבא נותן נקודת לזה זו ליש"ם והיא אי"ה נקודת לירי שב"א לירי שב"א. הקפה ב' ממשיכין מעתיקא לאבא נקודת יעקב אי"ה שכלה חול"ם ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת לזה שהיתה בו תחילה לבינה. הקפה ג' טתן מעתיקא לאבא נקודת ועיר אגפין הו"ה בד' רביעין בלא ניקוד ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת יעקב לבינה ובינה נוחנה נקודת לזה לתבונה. הקפה ד' טתן מעתיקא לאבא נקודת חבונה אי"ה בניקוד אלהים ואבא טתן ליש"ם והוא נותן נקודת ז"א לבינה ובינה נוחנה נקודת יעקב לתבונה והיא נוחנה נקודת לזה לז"א. הקפה ה' טתן מעתיקא לאבא נקודת בינה אי"ה שכולט לירי ואבא טתן ליש"ם והוא טתן לבינה נקודת חבונה הו"ה בניקוד אלהים ובינה נוחנה לתבונה נקודת ז"א הו"ה בד' רביעין וחבונה נוחנה לז"א נקודת יעקב הו"ה בחולם וז"א נותן ליעקב נקודת לזה. הקפה ו' טתן מעתיקא לאבא נקודת יש"ם הו"ה שכלה פת"ח ואבא טתן ליש"ם ויש"ם טתן נקודת בינה לבינה ובינה נוחנה נקודת חבונה לתבונה ותבונה נוחנה נקודת ז"א לז"א וז"א טתן נקודת יעקב ליעקב ויעקב נותן נקודת לזה לל"ה. הקפה ז' טתן נקודת מעתיקא לאבא אי"ה כזה יהוה קתן פת"ח קתן פת"ח והיא מחזיק אותה לפלמו ודע כי בכל א' מ' הו"ה לריך לשחק לה הו"ה שכלה קתן מכת מעתיקא שהוא מהבאר :

כונת חנוכה

חנוכה חג"ה כ"ז חנה גימטריא ס"ג וכ"ו הוא שם הו"ה עוד חנוכה טולה פ"ט והוא חמש כפספ"ה שזה השם ר"ל שסיפית י"ה יתעלו למעלה ולא ילגו נכס הקליפת שבער ידעת שאלו הימים הם לחקן ההוד והוד זה הוא ספירה ח' ובעבור זה יש ח' בחנוכה והיא טרת פתח ולריך להיותה סמוך לפתח טפח (ע"ב) טפחה טולה ל"א ובחלל שיש בין הוד והיסוד של נוקבא הוא פתח וד' לחיות של שם אדנות הוא בסוד טפח לכן לריך שיהיה בין הפתח לחטכה שיטור טפח סמוך לפתח :

כונת הפחילה היא שעולה חק"ה שהוא משחלה תל"ם ד' שלהובים הרי חק"ה וה' אלהים הם ה' גבורות ממותקים שהם בסוד שמן ולא בסוד מים שהמים אינם מניחים רובם בעבור היותם חסדים גמורים אבל השמן מניח רובם שסוף סוף הם גבורות אלא שהם ממותקים ושמן זה יורד מחמשים שמרי בינה דאמא ועד הוד החפשת ומחמשים שמרי בינה מחלקים ב"ה בלוי"א וכו"ה בהוד וה' חסדים הם בסוד טיפה שטוברים מח"ת כ"ה ה' יוד"ן כלולים מ' ו' מ' סס ח"ק וכו"ה שמרי בינה הרי פחילה ויכוין כשישים אותה בדרך הנר בסוד נקודת ליון שהוא כסוף ואח"כ עולה בשלבת בסוד בנימין וכשיליק הפחילה יכוין בסוד ך של הוד נקודת כזה וכוין בסוד בנימין שהיא באה בסוד כ"ה ארם קדמא שהיא פולה סוד חנוכה במשלת כ"ב והשמן לריך שיהיה משקל

הוא כפרוטי ו"ק ומלכות דדעת וגם כו"ק ומל' דו"ן וגם כ"ק ומלכות דטוק' שהם יעקב ורחל והנה כל פרטוף מאלו הא"ק ומלכות הנו"ל לכול משני פרטופים חג"ת ונה"י דח"ה וכו"ן פס כרכמ"י דנפש ורוח וחסר לכל פרטוף ג' הפרטופים הסגימיים חב"ד ואלו המב"ד נמשכים לכל פרטוף פ"י הגמטופים וכל זה צללם דל' דללם ואח"ך בהקפה להמשיך ב' ללמי ל"ח :

והענין הוא כי בשלשה ימים הראשונים נתקנים ג' פרטופים דחג"ת ובג' ימים האחרונים נתקנים שלשה פרטופי הגה"י וביום ה' שהוא יום הו"ד (ע"ב) נתקנים ו' פרטופי המלכויות דחג"ת ונה"י והוא (ח) כי ביום א' יכוין להמשיך סמוחין לפרטופי חכמות דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת וביום שני לפרטופי הביטות דפרטופים הגזכר וביום ג' לפרטופי הדעות דפרטופים הגזכר וביום ד' לפרטופי חכמות דפרטופי חג"ת ונה"י דנה"י וביום ה' לפרטופי ביטות דפרטופי הגה"י הגו' וביום ו' לפרטופי הדעות דפרטופי הגה"י דנה"י המכר. וביום ט"ו לפרטופי חב"ד דפרטופי המלכויות דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת ודפרטופי המלכויות דפרטופי חג"ת ונה"י דנה"י (ב) :

והענין באופן זה כי בג' ניטופים שלוד דרום דברכה דיום א' יכוין להמשיך המוחין דחח"ן בג"ה דח"ה לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטוף חכמה דפרטוף חסד דחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת ובג' ניטופי לפון לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטופי חכמה דפרטופי הגבורה דחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת ובשלשה ניטופי מזרח לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטוף חכמה דפרטוף ח"ת דחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת ובג' ניטופי מעלה לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטוף חכמה דפרטוף גלח דחג"ת ונה"י דחג"ת ובג' ניטופי מטה לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטוף חכמה דפרטוף הוד דחג"ת ונה"י דחג"ת. ובג' ניטופי מערב לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטוף חכמה דפרטוף יסוד דחג"ת ונה"י דחג"ת וכעד"ל ביום שני להמשיך המוחין לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטופי הביטות דחג"ת ונה"י דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת :

וביום ג לפרטופי הדעות דפרטופי הגזכר :
וביום ד לפרטופי החכמות דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת כסדר יום א' :

וביום ה לפרטופי הביטות דחג"ת ונה"י דחג"ת ונה"י :
וביום ו לפרטופי הדעות דחג"ת ונה"י דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת :

וביום ז בג' ניטופי דרום של הברכה יכוין להמשיך המוחין לחח"ן בג"ה דח"ה דפרטופי החכמות דפרטופי המלכויות דחג"ת ונה"י דפרטופי חג"ת ודפרטופי כה"י :

כל ו' ימי הסוכות כונת הסוכה (ג) הוא להמשיך מוחין לחב"ד דשם קלו"ם דחב"ד מחב"ד דו"ק דדעת דז"א לחב"ד דו"ק דילהון ומשם לחב"ד דו"ק דחב"ד דז"א ומשם לחב"ד דו"ק דחב"ד דטוק' וכן פ"י הנטופים להמשיך מוחין מחב"ד דו"ק דדעת התחון דז"א לחב"ד דו"ק דדעת דז"א ומשם לחב"ד דו"ק דגופא ומשם לחב"ד דו"ק דדעת וגופא דטוק' :

וההקפות דכל יום שיש בהם ג' בחי' ארם להמשיך מוחין מו"ק דחב"ד דדעות דז"א ח"א וכוה"ל חוץ מבחי' יומו גם הוא להמשיך מחב"ד דחב"ד דדעות הגזכר וביום ש"ם הוא מהמחר דבחינה הגזכר :

הניענועים ביום א' הם לכד דאורייתא והם לגופא דו"ן ומיזם שני ואלך הם דרכן והם ביטור שהם ליעקב ורחל ולו"ן נמשכים ממילא לא פ"י . יבונת הפלאת מ"ן בברכת הלולב היא ביעקב ורחל וגם בו"ן אצ"ם שאינו נעשה פ"י הוא נעשה פתה בעת האחת :

חברות וביאורים (ה) פתח דף ז"ל פ"א ד"ס וכו' : (ג) תחת דף פ"ד פ"א דף פ"ח פ"ד ד"ס וכו' ודע דף ק"ג פ"ד ד"ס וכו' : (ג) פתח דף פ"ד פ"א דף פ"ח פ"ד ד"ס וכו' ודע דף ק"ג פ"ד ד"ס וכו' : (ג) פתח דף פ"ד פ"א דף פ"ח פ"ד ד"ס וכו' ודע דף ק"ג פ"ד ד"ס וכו' :

בעז הש"ת

ראש החדש (גימטריית הניקוד צ"ן ע"ב)

שעה 6 - 7	אֵהִיָּה	אֵדִיָּה	אֵדִיָּה	יְהוּה	ניסן
שעה 7 - 8	אֵהִיָּה	אֵנִיָּה	אֵנִיָּה	יְהוּהוּ	אייר
שעה 8 - 9	אֵיְהִה	אֵיְדִה	אֵיְדִה	וְיִהִה	סיון
שעה 9 - 10	הֵיְהִיָּה	דֵּנִיָּה	דֵּנִיָּה	הוּהִי	תמוז
שעה 10 - 11	הֵיְהִיָּה	דֵּנִיָּה	דֵּיְהִיָּה	הוּיְהִי	אב
שעה 11 - 12	הֵהִיָּה	דֵּאֵיָּה	דֵּאֵיָּה	הֵהִיָּה	אלול
שעה 12 - 1	יְהִיָּה	נֵיְדִיָּה	נֵיְדִיָּה	וְהִיָּה	תשרי
שעה 1 - 2	יְהִיָּה	נֵאִיָּה	נֵאִיָּה	וְיִהִיָּה	חשון
שעה 2 - 3	יְהִיָּה	נֵדִיָּה	נֵדִיָּה	וְיִהִיָּה	כסליו
שעה 3 - 4	הֵאֵהִיָּה	יְאֵנִיָּה	יְאֵנִיָּה	הֵיְהִיָּה	טבת
שעה 4 - 5	הֵאֵהִיָּה	יְדֵנִיָּה	יְדֵנִיָּה	הֵיְהִיָּה	שבט
שעה 5 - 6	הֵהִיָּה	יְנֵדִיָּה	יְנֵדִיָּה	הֵהִיָּה	אדר

הקדמה לסדר הזמנים וששת ימי'ב

ידוע משיכ מורנו הרש"ש זלה"ה בסה"ק נה"ש [בהקדמות רחה"ג ד"ג סעי"ג] כי ע"י תפילות ישראל מתבררין בירורי ז"ם דו"ן דספירות [עיון השמ"ש בע"ח שי"ז פ"ב או"ב] ודנשמות ודעולמות שיעור קצוב בכל תפלה ומעלים אותם למ"ן וכפי גודל כונתם וזכותם ומעשיהם וזכות הזמן ההוא כך גודל התיקון ובכל יום מעלים ניצוצות חדשים ואין יום דומה לחבירו ואין צדיק דומה לחבירו וכל איש חלוק מחבירו והו גודל חיוב מצות התפילות [עיון שהב"ז דנ"ט סעי"א] והמצות בכל יום וכל אחד מתקן כפי בחינה השייכה לו ותתקן החלבנה מה שלא תתקן הלבונה ולכן הכל צריכין ז"ל ולא יוכל שום אחד מישראל לעשות מה שיעשה חבירו עכ"ל

ועל כן העובר את ה' בכונה צריך לידע בכל יום ויום באיזה ספירה ובחינה שייכה התפילה ההיא כי כל יום נדרש לעצמו ומדינו יבוקש זאת ובמ"ש בנה"ש [דכ"ד ע"ב] וז"ל וצריך לידע חשבון השנים לפי סדר חשבון הספירות דפרצופי ו"ק דו"ן הנפרטים לשיתא אלפי שני דהוי עלמא כרי לידע באיזה פרצוף היא אותה השנה ובאיזה ספירה הוא אותו החדש ובאיזו ספירה מחבת"ם הוא אותו שבוע ובאיזה ספירה מ"ק דאותו שבוע הוא אותו יום כדי לידע לברר ולהעלות הבירורים המתיחסים לכל יום ויום בראוי וכנכון עכ"ל ק.

למשל אנו עכשיו באלף השישי שהוא תיקון היסוד וכבר עברו ממנו מספר ת"ר שנים שהם כנגד חב"ד חג"ת נמצא שאנו עומדין במאה השביעית שהוא נצח דיסוד והמאה עצמה כבר עברו ממנה פ"ה שנים שהם חב"ד חג"ת נו"ה וחצי היסוד שהם חב"ד חו"ג שביסוד נמצא שבשנתנו זאת התרפ"ו היא בתפארת דיסוד דנצח דיסוד ועד"ז מונה והולך בכל שנה ושנה כמ"ש להלן בס"ד, והחדש הראשון שהוא תשרי כתר דמ"ה דמ"ה וב"ן הנקראים דכורא בערך ב"ן דמ"ה וב"ן הנקראים נוקי הנתקנים בקיץ ושבוע ד' שבחדש שמתחילין בו הכונה הוא לברר ולתקן

ולתקן חגית נהיים דנוקי דזיא דחסר דמיה דמיה ובין דתפארת
דיסוד דנצח דיסוד וכעדזו בשאר החדשים :

ודע כי כל הנוזל הוא הנקרא תיקון ששת ימי בראשית ויש עוד
בחינת הזמנים שצריך לבין בזה בכל יום גיב וכמ"ש בנה"ש
[די"ג סע"א] וז"ל מספר זמן בירור ותיקון העולמות הוא שית
אלפי שני דהוי עלמא וזה בבחינת סדר ששת ימי בראשית שהם
פרטי ויק חגית ונהי דחגית שהם נפרטים בסדר תיקונם וזיכוכם
מיום ליום לשבוע, ומשבוע לשבוע לחדש, ומחדש לחדש לשנה,
ומשנה לשנה לעשר שנים, ומעשר לעשר למאה שנים, וממאה
למאה לאלף שנים, ומאלף לאלף עד שיתא אלפי שני דהוי עלמא
[ועיין בסוף תיקוני זהר חדש די"צ ד"ה אדהכי] ובכל יום נתקן
פרט אחד דכללות איק ואבי"ע כפי סדר טבע שנעשה בששת
ימי בראשית ובעדזו הוא בירור ותיקון סדר הזמנים שהם
בחינת פרטי פרצופי ויק חגית ונהי דנהי שמשם התחילו לשמש
המאירות והם נפרטים בסדר תיקונם וזיכוכם מיום ליום לשבוע
ומשבוע לשבוע לחדש, ומחדש לחדש לשנה ומשנה לשנה לשמיטה
ומשמיטה לשמיטה ליובר, ומיובר ליובר עד המאציל העליון עד
שבכל יום ננטרה לתקן מדרגה אי הסמוכה למאציל ונדבקה
במאציל עכ"ד.

וכ"כ [כרף ט"ל ע"ג] בסדר שני הבחינות הנז' ומשיב שם בעמוד
ד' הנסירה שבר"ה לשנת הזמנים ושבכל לילה לששת ימי
בראשית ע"כ, מוכרח לומר דכונתו היא דעיקר בונת הזמנים
ששייכה בנסירת ר"ה שהיא מכלל חגים וזמנים אבל ודאי שנכלל
גם חלק ימי בראשית שהם טפלים בזה וכן בנסירה דכל לילה
עיקרא היא על שם הימים כיון שהוא בימי החול אמנם היא כלולה
גם מחלק הזמנים אלא שהם טפלים בזה ומוכרח לחלק כן כיון
שכ' בהקדמת המעביר הנז' בסדר הזמנים עצמם שתיקונם מיום
ליום לשבוע וכו' ועיין להרב תו"ח דע"ה סע"ב ואילך שהאריך בזה
לומר ששייך גם בכל יום סדר זמנים ושזה כלול מזה והזכיר
דברים הנז' ועמר בישובם יעושיב ועיין בספר תולדות אהרן
ומשה בקוני אפר יצחק ד"ו שהעלה כן דבכל יום שייך שתי
הבונות

הכונות דימים וזמנים ולעולם שייכים שניהם יעו"ש וז"פ ואכמ"ל:
 ולמודעי אני צריך כי תיקון הימים והזמנים שוים בבחינת
 ימי השבוע שלעולם יום א' דשבוע חסד יום ב'
 גבורה וכו' דימים וזמנים שאף כשחל ר"ח ביום ג' שהתיקון מתחיל
 מיום ד' מ"ט נלך על סדר הימים שביום ד' נתקן נצח דפרצוף
 אבא דאותו חדש ביום ה"ו תיקון הי"ם דאבא ביום אב"ג תיקון
 חג"ת דאבא הנז' וכעד"ז מיום ד' ואילך מתחיל הכירור דאי"מא
 מנצח וכו' ולעולם ימי הזמנים שוים ע"ד ששת ימי השבוע וכן
 מתבאר משטח לשון הרש"ש יב"י שניהם באופן אחד גבי ימים
 וזמנים מיום ליום לשבוע. וסתם יום הוא כפי סדר ימי השבוע
 הודועים ולא זולת ועוד שבסידור כ' יום א' בלע דכולם וכו'
 ומנצח לומר דשוים בזה ימים וזמנים דאל"כ הול"ל יום א' דחדש
 חסד וכו' ולחלק כפי מציאות החדשים לסדר הזמנים וכעת לא
 השמיענו כ"ז וכן העלה בספר אפר יצחק ולה"ה וז"ל פשוט
 למשכילים שתיקון סדר זמנים וימי בראשית הוא שוה דהיינו יום
 א' חסד דשניהם וכו' ושמעתי סוברים להיפך דסדר זמנים מתחיל
 מהחדש שאם ר"ח יום ד' ביום ה' מתחיל חסד דזמנים והוד דימי
 בראשית וכו' וזה לא ניתן ליאמר שיבוא יום שבת דזמנים ביום
 ד' וכיוצ"ב וזה לא נשמע לעשות כ' שבתות בשבוע א' וכו'
 והמשכיל על דבר ימצא כי לא יש כ"א זמן אחד ותיקון כ'
 הבחינות שוה יום א' חסד ודשניהם וכו' הגם שלא יבוא בחינת
 הזמנים יום א' שבשבוע א' חסד אלא יבוא ת"ת וכיוצא ויהיה
 התיקון מהופך וכו' עבד"ק הרואה יראה שדבריו בזה נכונים
 במעטם ומצד ההיפוך אינו קשה דנמצא בזה כמה ענינים ואכמ"ל
 וכן הוא דעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו והבי"ד לעיל בעמוד
 פ"א יעו"ש:

ובענין סדר הזמנים לסדר היוכלות ראיתי בסכ"י למוהר"ח פינסו
 ולה"ה שסידר משנת התול"ה ואילך וכו' שהיא שמיטה
 ששית דיוכל קי"ג ובשנת התר"ן הוא היוכל תיקון פב"ב דז'
 שמיטות ופתר"ן עד הת"ש יוכל קי"ד מת"ש עד תש"ן יוכל קט"ו
 מתש"ן עד ת"ת יוכל קט"ז מת"ת עד תת"ן יוכל קי"ז מתת"ן עד
 תת"ק

חתיק יובל קייח מתתיק עד תהקין יובל קייט מתהקין עד התמיד
 יובל קיך שהוא סוף אלף ו' יעו"ש וכדבריו מסודר בסי תולדות
 אהרן ומשה בקוני אפר יצחק הנז' יעושי"ב :

ואנכי הרואה שדבריהם אין להם על מה שיסמוכו ותמיד
 טועה כחכם שדבר ידוע ומפורסם מה שפסק מרן בירד
 סי' של"א ששנת השמיטה האמיתית היתה בשנת השי"ג והיא
 סכרת הרמב"ם בפרק יוד מהלכות שמיטה ויובל שכי משם
 הגאונים שקבלה היא שאין מונים לשנות החורבן אלא ז' ו' ועפ"י
 עולה סדר השמיטין הנז' יעו"ש וכ"כ השיך בירד שם דקילין שנת
 החמישים עולה לכאן ולכאן [ערכין י"ב] ומונה ז' ו' והולך עי"ש
 וא"כ איך סידרו לכל יובל חמישים שנה וכי בזה"ל היוכל נוהג
 כי לדבריהם ש' התיש היא יובל והלא לדעת מרן היא שנה ב'
 של השבוע כנודע מסדר קביעות השנים וכן הראה שהעיד הרב
 זמרת הארץ [בדף כ"ו] שבשנת התקל"ז שהיה פטירת מורנו
 הרש"ש זלה"ה באותה שנה חזר בו וכיון רק מכאהבה ואילך
 שהיתה שנת השמיטה יעו"ש וסדר זה מתאים עם פסק מרן
 והרמב"ם וא"כ איך יהיה כונת שנת היוכל בשנת התיש שהיא ב'
 דשמיטה שידוע דכל שמיטה מכונים בה פכ"פ דשש השנים וער"ז
 צריך לכיון בשנת היוכל בסוף שבעה שמיטין בשנת החמישים
 פכ"פ דז' שמיטות וכמ"ש הרש"ש בכה"ק נה"ש [ד"ג ע"ב] וע"כ
 צריך להיות סדר הכונה בז' שמיטות ובשנת החמישים תהיה הכונה
 לבחינת פכ"פ דז' שמיטות ועוד שייכה ג"כ לתיקון וכירור שנה
 א' דשמיטה חדשה וצריך להכלל בה שתי הכונות ועפ"י יבוא
 הבל על נכון :

עוד קשה במה שסידרו מספר יובל קי"ד שרצו למנות מבריאת
 העולם ומי גילה להם כן והלא ב' הרמב"ם בפ"י מהשו"י
 שהתחלת מנין השמיטות והיובלות היא משנת שני אלפים וחמש
 מאות ושלש ליצירה אחר בריאת אדה"ר [שהוא מולד וי"ד ולא
 ממולד בהר"ד שבריאת אדה"ר עיקר עיין כ"מ שם יבבי יוד
 סי' של"א ובהגהות מהר"ח שם ובדרישה חו"מ סי' ס"ז יעושי"ב]
 ואילך שהוא אחר י"ד שנים משנכנסו לארץ ומנו מאז ששה עשר
 יובלות

